

17/07/16 ಪ್ರಾತಿಃಮುರುಂ ಓಂಶಾಂತಿ "ಅವ್ಯಕ್ತ-ಬಾಪೋದಾದಾ" ರಿಪ್‌ಜ್‌ - 19-10-81 ಮಧುಬನ

"ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಭಾಕ್ಯಾಣನು ಜೈತನ್ಯ ತಾರಾಮಂಡಲದ ಶೃಂಗಾರ"

ಇಂದು ಜ್ಞಾನಸೂರ್ಯ, ಜ್ಞಾನಚಂದ್ರಮನು ತನ್ನ ತಾರಾಮಂಡಲವನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ನಕ್ಷತ್ರಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನಸೂರ್ಯ, ಜ್ಞಾನಚಂದ್ರಮ- ಇಬ್ಬರೂ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇರೀತಿ ಸಾಕಾರಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯ, ಚಂದ್ರಮ ಮತ್ತು ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ನಕ್ಷತ್ರಗಳ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಜೈತನ್ಯವಾದ ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ಸೂರ್ಯ ಮತ್ತು ಚಂದ್ರಮನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಈ ನಕ್ಷತ್ರಗಳ ಅಲೌಕಿಕ ಸಂಘಟನೆಯಿದೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಇಂದು ಬಾಪೋದಾದಾರವರು ಇನ್ನು-ಇನ್ನುವಾದ ನಕ್ಷತ್ರಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ನಕ್ಷತ್ರದಲ್ಲಿ ತನ್ನ-ತನ್ನ ವಿಶೇಷತೆಯಿದೆ. ಜಿಕ್ಕ-ಜಿಕ್ಕ ನಕ್ಷತ್ರವೂ ಸಹ ಈ ತಾರಾಮಂಡಲವನ್ನು ಬಹಳಜಿನಾಗಿ ಶೋಭಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಅತಿದೊಡ್ಡದಾಗಿರುವಂತು ಇದೆ ಆದರೆ ಜಿಕ್ಕದರ ಹೊಳಪಿನಿಂದ ಸಂಘಟನೆಯ ಶೋಭಿಯು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದೆ. ಬಾಪೋದಾದಾರವರು ಇದೇ ಮಾತನ್ನು ನೋಡಿ-ನೋಡಿ ಹಣಿತವಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ- ಪ್ರತಿಯೊಂದು ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ಎಷ್ಟು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ. ಅತಿಜಿಕ್ಕ ನಕ್ಷತ್ರವೂ ಅತಿಅವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ. ಮಹತ್ವಪೂರ್ವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವಂತದ್ದಾಗಿದೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಇಂದು ಬಾಪೋದಾದಾರವರು ಪ್ರತಿಯೊಂದರ ಮಹತ್ವವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೇಗೆ ಅಲ್ಲಕಾಲದ ಪರಿವಾರದಲ್ಲಿ ತಾಯಿ-ತಂದೆಯು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಗುವಿನ ಗುಣಗಳ, ಕರ್ತವ್ಯಗಳ, ಜಲನೆ-ವಲನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ, ಹಾಗೆಯೇ ಬೀಳದ್ದಿನ ತಾಯಿ-ತಂದೆ ಜ್ಞಾನಸೂರ್ಯ ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನಚಂದ್ರಮನು ಬೀಳದ್ದಿನ ಪರಿವಾರ ಅಥವ ಸರ್ವಸಕ್ಷತ್ರಗಳ ವಿಶೇಷತೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಬ್ರಹ್ಮತಂದೆ ಅಥವ ಚಂದ್ರಮನು ನಾಲ್ಕುಕಡೆಯಲ್ಲಿನ ವಿಶ್ವದ ಮೂಲೆ-ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿರುವ ತನ್ನ ನಕ್ಷತ್ರಗಳನ್ನು ನೋಡಿ-ನೋಡಿ, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಖಣಿಯಲ್ಲಿ ತೂಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಜ್ಞಾನಸೂರ್ಯ ತಂದೆಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ನಕ್ಷತ್ರಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಮತ್ತು ವಿಶೇಷತೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾ, ಇಷ್ಟ್ವಾ ಹಣಿತವಾಗುತ್ತಿದ್ದರು, ಅದನ್ನು ಕೇಳಲೇಬೇಕಿ. ಆ ಸಮಯದ ಜಿತ್ರವು ಬುದ್ಧಿಯೋಗ ಕ್ಯಾಮರಾದಿಂದ ಸೇಳಿಯಬಹುದೇ? ಸಾಕಾರದಲ್ಲಿ ಯಾರು ಅನುಭವ ಮಾಡಿದರು, ಅವರಂತು ಬಹಳಜಿನಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಜಹರಿಯ ಮುಂದೆ ಬಂದುಜ್ಞತ್ವಲ್ಲವೇ? ಏನು ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದೆ? ಇಷ್ಟ್ವಾ ಹಣಿತವಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಅದು ನಯನಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತುಗಳ(ರತ್ನ) ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದೆ. ಹೇಗೆ ವಜ್ರದ ವ್ಯಾಪಾರಿಯು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ರತ್ನದ ಮಹತ್ವಕೆಯ ವರ್ಣನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೋ, ಹಾಗೆಯೇ ಇಂದು ಚಂದ್ರಮನು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ರತ್ನದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ತಾವು ತಿಳಿಯುತ್ತಿರು- ತಮ್ಮಲ್ಲಿರ ಮಹಿಮೆಯಾಗಿರುವುದು? ತಮ್ಮ ಮಹಾನತೆಯ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ತಿಳಿದಿದ್ದಿರಾ?

ಎಲ್ಲರ ವಿಶೇಷತೆಯಲ್ಲಿ ಇಂದು ಮಾತಿನ ವಿಶೇಷತೆ ಅಥವ ಮಹಾನತೆಯು ಸ್ವಷ್ಟಿವಿದೆ, ಅವರು ಯಾವುದೇ ಮಹಾರಥಿಯಾಗಿರಬಹುದು ಅಥವ ಕಾಲಾಳು ಆಗಿರಬಹುದು, ಜಿಕ್ಕ ನಕ್ಷತ್ರವಿರಬಹುದು ಅಥವ ದೊಡ್ಡನಕ್ಷತ್ರವಿರಬಹುದು ಆದರೆ ತಂದೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯವ ವಿಶೇಷತೆ, ತಂದೆಯವರಾಗುವ ವಿಶೇಷತೆಯಂತು ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ ಇದೆಯಲ್ಲವೇ. ತಂದೆಯನ್ನು ಅತಿದೊಡ್ಡ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಅಥಾರಿಟಿ, ಧರ್ಮದ ಅಥಾರಿಟಿ, ವಿಜ್ಞಾನದ ಅಥಾರಿಟಿ, ರಾಜ್ಯದ ಅಥಾರಿಟಿ, ಅತಿದೊಡ್ಡ ವಿನಾಶಿ ಟೈಟಲುಗಳ ಅಥಾರಿಟಿಯವರೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ತಾವೆಲ್ಲರೂ ತಿಳಿದಿದ್ದಿರಿ. ಅವರು ಈಗಿನವರೆಗೂ ಆಹ್ವಾನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಶಾಸ್ತ್ರವಾದಿಗಳಂತು ಈಗ ಲೆಕ್ಕವನ್ನೇ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ತನ್ನ ಅವೇಷಣೆಯಲ್ಲಿಯೇ ತೊಡಗಿದ್ದಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ತಂದೆಯ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳುವ ಹಾಗೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಮಯವೇ ಇಲ್ಲ. ತನ್ನದೇ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತಲ್ಲಿನವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ರಾಜ್ಯದ ಅಥಾರಿಟಿಯವರು ತನ್ನ ರಾಜ್ಯದ ಕುಚಿಯನ್ನು ಸಂಭಾಳಸುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ವ್ಯಾಸ್ತವಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ಸಮಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಧರ್ಮನೇತರಿಗೆ ತನ್ನ ಧರ್ಮವನ್ನು ಸಂಭಾಳಸುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ವ್ಯಾಸ್ತವಾಗಿದ್ದಾರೆ- ನಮ್ಮ ಧರ್ಮವು ಎಲ್ಲಯೂ ಪ್ರಾಯಃಕೋಪವಾಗಬಾರದು, ನಮ್ಮದು-ನಮ್ಮದು ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ಬಹಳವ್ಯಾಸ್ತವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ತಾವೆಲ್ಲರೂ ಆಹ್ವಾನಕ್ಕೆ ಬದಲು ಮಿಲನವನ್ನಾಚರಿಸುವವರಾಗಿದ್ದಿರಿ. ಈ ವಿಶೇಷತೆ ಅಥವ ಮಹಾನತೆಯು ಎಲ್ಲರದಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾವ ವಿಶೇಷತೆಯಿದೆ ಅಥವ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಗುಣವಿಲ್ಲ ಇಂದು ಹಾಗೆಯೇ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಗುಣವಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಭಕ್ತರ ಮಾತಾಗಿದೆ. ಗುಣಗಳ ಸಾಗರ ತಂದೆಯ ಮಕ್ಕಳಾಗುವುದು ಅಥಾರಿಟ್ ಗುಣವಂತರಾಗುವುದು. ಅಂದಮೇಲೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಲ್ಲ ಯಾವುದಾದರೀಂದು ಗುಣದ ವಿಶೇಷತೆಯಿದೆ ಮತ್ತು ತಂದೆಯು ಅದೇ ವಿಶೇಷತೆಯನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ- ಹೇಗೆ ರಾಜ್ಯಪರಿವಾರದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಇಷ್ಟ್ವಾ ಸಂಪನ್ಮೂಲೆಯರುತ್ತದೆ, ಅದರಿಂದ ಅವರು ಜಿಕ್ಕಾರಿಯಾಗಲು ನಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದೇರೀತಿ ಗುಣಗಳ ಸಾಗರ ತಂದೆಯ ಮಕ್ಕಳು, ಯಾವುದೇ ಗುಣದ ವಿಶೇಷತೆಯಲ್ಲದೆ ಇವರ ಮಗುವೆಂದು ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅಂದಮೇಲೆ ಎಲ್ಲರೂ ಗುಣವಂತರಾಗಿದ್ದಿರಿ, ಮಹಾನರಾಗಿದ್ದಿರಿ,

ವಿಶೇಷವಾದ ಆತ್ಮವಾಗಿದ್ದಿರಿ, ಜ್ಯೇಷ್ಠನ್ಯ ತಾರಾಮಂಡಲದ ಶೃಂಗಾರವಾಗಿದ್ದಿರಿ. ಅಂದರೆ ತಾವೆಲ್ಲರೂ ಯಾರೆಂದು ತಿಳಿಯತೆ? ನಿಬಂಧನೆಯಲ್ಲ, ಶಕ್ತಿಶಾಲಯಾಗಿರುವವರು ಏಕೆಂದರೆ ಮಾಸ್ತ್ರೋ ಸರ್ವಶಕ್ತಿವಂತರಾಗಿದ್ದಿರಿ. ಇಂತಹ ಆತ್ಮಿಕನಶೈಯು ಸದಾ ಇರುತ್ತದೆಯೇ? ಆತ್ಮೀಯತೆಯಲ್ಲ ಅಭಿಮಾನವಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಸ್ವಮಾನವಿರುತ್ತದೆ. ಸ್ವಮಾನ ಅಧಾರತ್ ಸ್ವ-ಆತ್ಮನ ಮಾನ್ಯತೆ. ಸ್ವಮಾನ ಮತ್ತು ಅಭಿಮಾನವರೆರಡರಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ, ಅಂದರೆ ಸದಾ ಸ್ವಮಾನದ ಸೀರಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಿರಿ. ಅಭಿಮಾನದ ಸೀರಿನ್ನು ಬಣ್ಣಿಬಿಡಿ. ಅಭಿಮಾನದ ಸೀರಿ ತೋರೆದಿಕೆಗೆ ಶೃಂಗಾರವಾಗಿರುವುದಾಗಿದೆ, ನೋಡುವುದರಲ್ಲಿ ಆರಾಮ-ಪಸಂದ್, ದಿಲ್-ಪಸಂದ್ ಆಗಿದೆ ಆದರೆ ಒಳಗಡೆ ಮುಳ್ಳಗಳ ಸೀರಿ ಆಗಿದೆ. ಅಭಿಮಾನದ ಈ ಸೀರಿನ್ನು ಈ ರೀತಿ ತಿಳಿಯಿರಿ, ಹೇಗೆ ಹೇಳಬೇಕಿಲ್ಲದೆ- ತಿನ್ನತ್ವಾರೆಂದರೂ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಪಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ತಿನ್ನದಿಧ್ಯರೂ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಪಡುತ್ತಾರೆ. ಒಬ್ಬರು ಇನ್ನೊಬ್ಬರನ್ನು ಯೋಜಿಸುತ್ತಾರೆ- ನಾವೂ ಅದರರುಜಿ ನೋಡೋಣ. ಇಂತಹ ಕೆಂತ ಅನುಭವ ಮಾಡಿದರು, ನಾವೇಂಕೆ ಮಾಡಬಾರದು, ಆಗ ಬಣ್ಣಿಪುದಕ್ಕೂ ನಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಯಾವಾಗ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳತ್ವಾರೆಂದರೆ ಮುಳ್ಳಂತು ಬುಳ್ಳಿತ್ತದೆ. ಅಂದಾಗ ಈ ರೀತಿ ಹೊರಗಿಸಿಂದ ತೋರೆದಿಕೆ, ಮೋನ ಮಾಡುವ ಅಭಿಮಾನದ ಸೀರಿನ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂತು ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನೊಂದೂ ಪಡಬಾರದು. ಸ್ವಮಾನದ ಸೀರಿನಲ್ಲಿ ಸದಾ ಸುಖ, ಸದಾ ಶ್ರೀಷ್ಟ, ಸದಾ ಸರ್ವರಪ್ತಿ ಸ್ವರೂಪದ ಅನುಭವ ಮಾಡಿರಿ. ತಮ್ಮ ವಿಶೇಷತೆಯಾಗಿದೆ- ತಂದೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯುವ ಮತ್ತು ಮಿಲನವನ್ನಾಚರಿಸುವುದು, ಇದನ್ನೇ ಸ್ತುತಿಯಲ್ಲಿಬ್ಬಕೊಂಡು ಸದಾ ಹಣಿತವಾಗಿ ಇರಬೇಕು. ಹೇಗೆ ಜಂದ್ರಮನಿಗೆ ನಕ್ಷತ್ರಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಹಣಿತವಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದೆಲ್ಲವೇ, ಅದೇರೀತಿ ಫಾಲೋ ಫಾರ್ ಮಾಡಿರಿ. ಒಳ್ಳೆಯದು-

ಈ ರೀತಿ ಸದಾ ಸ್ವಮಾನದ ಸೀರಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಿರುವಂತಹ, ಸದಾ ತಮ್ಮನ್ನು ವಿಶೇಷಅತ್ಮನೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ವಿಶೇಷತೆಯ ಮೂಲಕ ಅನ್ಯರನ್ನೂ ವಿಶೇಷಅತ್ಮನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವಂತಹ, ಜಂದ್ರಮ ಮತ್ತು ಜಾಂಸೂಯಂನನ್ನು ಸದಾ ಹಾಲೋ ಮಾಡುವಂತಹ ವಿಧೇಯ, ಆದೇಶಪಾಲಕ, ಸುಮತ್ತಮೆಕ್ಕಳಗೆ ಬಾಬೋದಾದಾರವರ ನೆನಪು-ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ನಮಸ್ತೇ.

ದಾದಿಜಯವರೋಂದಿಗೆ:- ತಾವೂ ಸಹ ಎಲ್ಲರ ವಿಶೇಷತೆಯನ್ನು ನೋಡಿದಿರಲ್ಲವೇ. ಪರಿಕ್ರಮಣದಲ್ಲಿ ಏನು ನೋಡಿದಿರಿ? ಕರಿಯರೂ ವಿಶೇಷತೆ, ಹಿರಿಯರೂ ವಿಶೇಷತೆಯನ್ನು ನೋಡಿದಿರಲ್ಲವೇ. ಅಂದರೆ ತಿಳಿಯನ್ನು ಪಣನೆ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲ, ಕೇಳಬುದರಲ್ಲ ಎಲ್ಲರೂ ಬಣ್ಣೊಂದು ಹಣಿತವಾಗುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಹಣಿತವಾಗಿದ್ದು ಕೇಳಬುದ್ದರಲ್ಲವೇ. (ದಾದಿಜಯವರು ಅಂಬಾಲ ಮತ್ತು ಫೋಜಾಬಾದ್‌ನ ಮೇಳದ ಸಮಾಜಾರವನು ಕ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದರು) ಅದೇರೀತಿ ಸದಾ ಎಲ್ಲರ ವಿಶೇಷತೆಯನ್ನೇ ವಣಣನೆ ಮಾಡುತ್ತಿರೆಂದರೆ ಏನಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ? ಸದಾ ವಿಶೇಷವಾದ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲ ಮಿಷಿಯ ವಾದ್ಯ ಮೊಳಗಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ, ಅದೇರೀತಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಪರಿವಾರದಲ್ಲ ನಾಲ್ಕುಕಡೆಯಲ್ಲ ಮಿಷಿಯದೇ ವಾದ್ಯವು ಮೊಳಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ ಅಥವ ದ್ವಾಸಿಯು ಕೇಳಬರುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಶಾರ್ಫ ಮತ್ತು ಸ್ಟೀರ್ ಆಗಿರುವ ಯಾತ್ರೆಯಾಗಿತ್ತು. ಮಿಷಿಗಳ ಗಣಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಮಿಷಿಗಳಂದ ಸಂಪನ್ಮೂಳಸಿ ಬಂದರು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಾಫನ್ ಸಾಹನ್, ಉಲ್ಲಾಸವು ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಇನ್ನೊಂದು ಶ್ರೀಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯೂ ಸಹ ಮಕ್ಕಳ ಸಾಹನ್ ಮತ್ತು ಉಲ್ಲಾಸದ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದುಮಕ್ಕಳ ಮಹಿಮೆಯ ಗುಣದ ಮಷ್ಟವನ್ನು ಸುರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಒಳ್ಳೆಯದು-

ಪಾಟಯೋಂದಿಗೆ:-

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ಶ್ರೀಷ್ಟವಾದ ಅದೃಷ್ಟವನ್ನು ತಿಳಿದಿದ್ದಿರಲ್ಲವೇ? ಇಷ್ಟೊಂದು ಶ್ರೀಷ್ಟವಾದ ಅದೃಷ್ಟವನ್ನು ಶ್ರೀಷ್ಟಕರು ಮೂಲಕ ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳತ್ತಿರಿ. ಎಷ್ಟು ಶ್ರೀಷ್ಟಕರು ವೋ ಅಷ್ಟೇ ಅದೃಷ್ಟದ ರೇಖೆಯೂ ಉದ್ದ ಹಾಗೂ ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹೇಗೆ ಕೈಗಳ ಮೂಲಕ ಅದೃಷ್ಟವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಏನು ನೋಡುತ್ತಾರೆ? ಗರೆಯು ಉದ್ದವಾಗಿದೆಯೋ, ಮಧ್ಯ-ಮಧ್ಯದಲ್ಲ ತುಂಡಾಗಿಲ್ಲವೇ ಎಂದು ನೋಡುತ್ತಾರೆ, ಹಾಗೆಯೇ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಆಗುತ್ತದೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಸದಾ ಶ್ರೀಷ್ಟಕರುವನ್ನು ಮಾಡುವವರಾಗಿದ್ದರೆ ಅದೃಷ್ಟದ ಗರೆಯೂ ಸಹ ಉದ್ದ ಹಾಗೂ ಸದಾಕಾಲಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ವಷ್ಟ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಕೆಲವೋಮ್ಮೆ ಶ್ರೀಷ್ಟ, ಕೆಲವೋಮ್ಮೆ ನಾಧಾರಣ ಇದೆಯಂದರೆ, ಗರೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಮಧ್ಯ-ಮಧ್ಯದಲ್ಲ ತುಂಡಾಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ, ಅವಿನಾಶಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವೋಮ್ಮೆ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾರೆ, ಕೆಲವೋಮ್ಮೆ ಮುಂದೆ ನಾಗುತ್ತಾರೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಸದಾ ಶ್ರೀಷ್ಟ ಕರುಧಾರಿಯಾಗಿರಿ. ತಂದೆಯವರು ಅದೃಷ್ಟವನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಸಾಧನವನ್ನುಂತು ಕೊಣ್ಣಿಜಣಿದ್ದಾರೆ- ಅದಾಗಿದೆ ಶ್ರೀಷ್ಟಕರು. ಅದೃಷ್ಟವನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಷ್ಟೊಂದು ಸಹಜವಾಗಿದೆ! ಶ್ರೀಷ್ಟಕರುವನ್ನು ಮಾಡಿರಿ ಮತ್ತು ಹದಮಾಷ್ಟಮ ಭಾಗ್ಯಶಾಲಯ ಅದೃಷ್ಟವನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ಶ್ರೀಷ್ಟಕರು ಆಧಾರವಾಗಿದೆ- ಶ್ರೀಷ್ಟಸ್ತುತಿ. ಶ್ರೀಷ್ಟಾತ್ಮಿಶ್ರೀಷ್ಟ ತಂದೆಯ ಸ್ತುತಿಯಲ್ಲಿರುವುದು ಅಧಾರತ್ ಶ್ರೀಷ್ಟಕರುವಾಗುವುದು. ಇಂತಹ ಅದೃಷ್ಟವಂತರಾಗಿದ್ದಿರಲ್ಲವೇ? ಅದೃಷ್ಟವಂತರಂತು ಎಲ್ಲರೂ ಆಗಿದ್ದಾರೆ ಆದರೆ ಶ್ರೀಷ್ಟವಾಗಿದೆಯೇ ಅಥವ

ಸಾಧಾರಣವಾಗಿರುವುದರಲ್ಲ ನಂಬರ್ ಇದೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಸದಾಕಾಲದ ಅರ್ಥಾತ್ ಗೆರೆಯನ್ನು ಎಚೆದಿದ್ದಿರಾ ಅಥವ ಜಿಕ್ಕದಾಗಿರುವುದನ್ನು ಎಚೆದಿದ್ದಿರಾ? ಉದ್ದೇಶವಾಗಿರುವುದಲ್ಲವೇ, ಅವಿನಾಶಿಯಾಗಿರುವುದಲ್ಲವೇ. ಮಧ್ಯ-ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಸಮಾಖ್ಯಿಯಾಗುವಂತಹಲ್ಲ, ಸದಾ ನಡೆಯುವಂತಹ್ಯಾ, ಇಂತಹ ಅರ್ಥಾತ್ ವಂತರಾಗಿದ್ದಿರಿ. ಈಗಲೂ ಅರ್ಥಾತ್ ವಂತರು ಮತ್ತು ಅನೇಕಜನ್ಮಗಳಿಗೂ ಅರ್ಥಾತ್ ವಂತರು.

2. ಎಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮನ್ನು ಈ ಡ್ರಾಮಾದಲ್ಲ ತಂದೆಯ ಜೊತೆ ಸ್ನೇಹಿ ಮತ್ತು ಸಹಯೋಗಿ ಆತ್ಮರಾಗಿದ್ದೇವೆ- ಈ ರೀತಿ ತಿಂಡಿಯೊಂದು ನಡೆಯುತ್ತಿರಾ? ನಾವು ಆತ್ಮರಿಗೆ ಇಷ್ಟ್‌ಶೈಲಿಯಾದ ಭಾಗ್ಯವು ಸಿಕ್ಕಿದೆ, ಈ ಕರ್ತವ್ಯವು ಸದಾ ನೆನಪಿರುತ್ತದೆಯೇ? ಹೀಗೆ ಲೌಕಿಕ ಕರ್ತವ್ಯದ ಆತ್ಮರ ಜೊತೆಯಲ್ಲ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವವರನ್ನು ಎಷ್ಟೊಂದು ಶೈಲಿಯೆಂದು ತಿಂಡಿಯುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ತಮ್ಮ ಪಾತ್ರ, ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯವು ಸ್ವಯಂ ತಂದೆಯೋಂದಿಗೆ ಇದೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಶೈಲಿಯಾದ ಪಾತ್ರವಾಯಿತು! ಈ ರೀತಿ ತಿಂಡಿಯುತ್ತಿರಾ? ಮುಂಜೆ ಕೇವಲ ಕೂಗುತ್ತಿದ್ದಿರಿ- ಸ್ವಲ್ಪ ಗಳಿಗೆಗಳಾಗಿ ದಶನ ಸಿಕ್ಕಿಬಿಡಲ. ಇದೇ ಇಷ್ಟ್‌ಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಿರಲ್ಲವೇ. ಅಧಿಕಾರಿಯಾವ ಇಷ್ಟ್ ಅಥವ ಸಂಕಲ್ಪವಂತು ಯೋಜಿಸಿಪುದಕ್ಕೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಇದು ಅನಂಭವವೆಂದು ತಿಂಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಿರಿ. ಆದರೆ ಈಗ ಯಾವುದು ಅನಂಭವದ ಮಾತಾಗಿತ್ತು, ಅದು ಸಂಭವ ಮತ್ತು ಸಾಕಾರವಾಯಿತು. ಅಂದಮೇಲೆ ಈ ಸ್ವಲ್ಪಿಯರುತ್ತದೆಯೇ? ಸದಾ ಇರುತ್ತದೆಯೇ ಅಥವ ಕೆಲವೋಮ್ಮೆ ಇರುತ್ತದೆಯೇ? ಒಂದುವೇಳೆ ಕೆಲವೋಮ್ಮೆ ಇರುತ್ತದೆಯೆಂದರೆ ಏನು ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಿ? ಕೆಲವೋಮ್ಮೆ ರಾಜ್ಯವು ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಕೆಲವೋಮ್ಮೆ ರಾಜ, ಕೆಲವೋಮ್ಮೆ ಪ್ರಜೆಯಾಗುತ್ತಿರಿ. ಯಾರು ಸದಾಕಾಲದ ಸಹಯೋಗಿಯಾಗಿರುತ್ತಾರೆ ಅವರೇ ಸದಾಕಾಲದ ರಾಜನಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅಧಿಕಾರವಂತು ಅವಿನಾಶಿ ಮತ್ತು ಸದಾಕಾಲದ್ವಾಗಿದೆ. ಎಷ್ಟು ಸಮಯಕ್ಕಾಗಿ ಬಾಬಾರವರು ಗ್ರಾಹಂಣ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಅರ್ಥಕಲ್ಪ. ಅದರಲ್ಲ ಸದಾಕಾಲದ ರಾಜ್ಯವದವಿಯ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಆದರೆ ರಾಜಯೋಗಿಯಲ್ಲವೆಂದರೆ ರಾಜ್ಯವೂ ಇಲ್ಲ. ಯಾವಾಗ ಸದಾಕಾಲಕ್ಕಾಗಿ ಇರುವಂತಹ ಅವಕಾಶವು ಸಿಕ್ಕಿದೆಯೆಂದರೆ ಸ್ವಲ್ಪಸಮಯದ್ದನ್ನೇಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಿ! ಒಳ್ಳೆಯಿದು-

3. ಸಂಗಮಯುಗವನ್ನು ನವಯುಗವೆಂದೂ ಹೇಳಬಹುದು ಏಕೆಂದರೆ ಎಲ್ಲವೂ ಹೊಸದಾಗಿಜಡುತ್ತದೆ. ನವಯುಗದವರ ಪ್ರತಿಂದಿಸಿದ ಪ್ರತೀ ಜಳನೆಯ ಹೊಸದು. ಏಳುವುದೂ ಹೊಸರಿಂತಿ, ಮಾತನಾಡುವುದೂ ಹೊಸದುವೆಂದೂ ಹೊಸರಿಂತಿಯಲ್ಲ. ಹೊಸದು ಅರ್ಥಾತ್ ಅಲೌಕಿಕವಾಗಿರುವುದು. ಹೊಸವಿಜಾರ, ಹೊಸಮಾತು, ಎಲ್ಲವೂ ಹೊಸದಾಗಿಜಟ್ಟಿತಲ್ಲವೇ. ಸ್ವಲ್ಪಿಯಲ್ಲಿಯೇ ನವಿನತೆಯು ಬಂದುಜಟ್ಟತು. ಸ್ವಲ್ಪಿಯಂತೆ ಸ್ಥಿತಿಯಾಗಿಜಟ್ಟತು. ಮಾತೂ ಹೊಸದು, ಮಿಲನವೂ ಹೊಸರಿಂತಿಯಲ್ಲ, ಎಲ್ಲವೂ ಹೊಸದಾಯಿತು. ನೋಡುತ್ತಿರೆಂದರೂ ಆತ್ಮನು ಆತ್ಮನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರಿ! ಮೊದಲು ಶರೀರವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಿರಿ, ಈಗ ಆತ್ಮವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರಿ. ಮೊದಲು ಸಂಪರ್ಕದಲ್ಲ ಬಂದಾಗ, ಕೆಲವು ವಿಕಾರಿಭಾವನೆಯಿಂದ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ಸಹೋದರ-ಸಹೋದರನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸಂಪರ್ಕದಲ್ಲ ಬರುತ್ತಿರಿ. ಈಗ ತಂದೆಯ ಜೊತೆಗಾರನಾಗಿಜಟ್ಟರಿ. ಮೊದಲು ಲೌಕಿಕ ಜೊತೆಗಾರನಿದ್ದರು. ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಭಾಷೆಯೂ ಸಹ ಹೊಸದೇ ಆಗಿದೆ. ತಮ್ಮ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಪ್ರಪಂಚದವರು ತಿಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಈ ಮಾತನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತಿರಿ-ಭಗವಂತನು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ, ಆಗಲೂ ಆಳ್ಳಯಕ್ಕೂಳಿಗಾಗುತ್ತಾರೆ, ತಿಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಹೇಳುತ್ತಾರೆ- ಇದೇನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಿರಿ! ಅಂದಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಮಾತುಗಳು ಹೊಸದಾಯಿತು ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರತೀ ನೆಕೆಂಡ್ ತಮ್ಮಲ್ಲಿಯೂ ನವಿನತೆಯನ್ನು ತನ್ನಿರಿ. ಒಂದುಸೆಕೆಂಡಿನ ಮೊದಲು ಯಾವ ಸ್ಥಿತಿಯತ್ತು, ಅದು ಇನ್ನೂಂದು ಸೆಕೆಂಡಿನಲ್ಲಿ, ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮುಂದೆ- ಇದಕ್ಕೇ ತೆಲ್ಪುರುಷಾರ್ಥವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾರು ಕೆಲವೋಮ್ಮೆ ಏರುವಕಲೆಯಲ್ಲ, ಕೆಲವೋಮ್ಮೆ ನಿಲ್ಲುವಕಲೆಯಲ್ಲರುತ್ತಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ನಂಬರ್ ಪುರುಷಾರ್ಥ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ನಂಬರ್ ಪುರುಷಾರ್ಥದ ಜಿಹ್ವೆಯಾಗಿದೆ- ಪ್ರತಿಂದಿಸೆಂಡ್, ಪ್ರತಿಂದಿಸಂಕಲ್ಪವೂ ಏರುವಕಲೆಯರುವುದು. ಈಗ 40%ನಷ್ಟಿದೆ, ಅಂದಾಗ ಆ ನೆಕೆಂಡಿನ ನಂತರ 41% ಇರಲ, 40%ಗೆ 40% ಇದೆ ಎನ್ನುವುದಾಗಬಾರದು. ಏರುವಕಲೆ ಅರ್ಥಾತ್ ಸದಾ ಮುಂದುವರೆಯುತ್ತಿರುವುದಾಗಿದೆ. ಬ್ರಾಹ್ಮಣಜೀವನದ ಕಾರ್ಯವೇ ಆಗಿದೆ- ಮುಂದುವರೆಯುವುದು ಮತ್ತು ಮುಂದುವರೆನುವುದು. ತಮ್ಮ ಏರುವಕಲೆಯಲ್ಲ ನವರ ಕಲ್ಯಾಣವಿದೆ. ತಮ್ಮಲ್ಲಿರ ಮೇಲೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿದೆ. ಒಳ್ಳೆಯಿದು- ಓಂಶಾಂತಿ.

ವರದಾನ:- ವ್ಯಘಟ ಅಳಕೆಜ್‌ನ್ನು ಸಮಾಖ್ಯಗೊಳಿಸಿ ಸಮಘಟರಾಗುವಂತಹ ಕರ್ಮ ಲಜಾ ಬಾಲಾನಶೀಲನ್ ಭವ

ಸಂಗಮಯುಗದಲ್ಲ ಬಾಹ್ಯದಾದಾರವರ ಮೂಲಕ ಏನೆಲ್ಲಾ ಲಜಾನೆಗಳು ಸಿಕ್ಕಿವೆಯೋ, ಆ ಎಲ್ಲಾ ನವರಜಾನೆಗಳನ್ನು ವ್ಯಘಟವಾಗುವುದರಿಂದ ಉಳಿಸುತ್ತಿರೆಂದರೆ, ಕರ್ಮ ಲಜಾ ಬಾಲಾ ನಶೀಲನ್ ಆಗಿಜಡುತ್ತಿರಿ(ಕಡಿಮೆ ಲಜಿನಲ್ಲ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗುವವರು). ವ್ಯಘಟದಿಂದ ಉಳಿತಾಯ ಮಾಡುವುದು ಅರ್ಥಾತ್ ಸಮಘಟರಾಗುವುದು. ಎಲ್ಲ

ಸಮರ್ಥನೆಯಿಂದ ಅಲ್ಲ ವ್ಯಾಧಿವಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಒಂದುವೇಳೆ ವ್ಯಾಧಿದ ಅಳಕೆಜ್ಞ ಇದೆಯಿಂದರೆ ಎಷ್ಟೇ ಪುರುಷಾಭ್ಯಂ ಮಾಡಿರಿ, ಪರಿಶ್ರಮಪಡಿ ಆದರೆ ಶಕ್ತಿಶಾಲಯಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಆದ್ದರಿಂದ ಅಳಕೆಜ್ಞನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸಮಾಪ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತಿರೆಂದರೆ, ವ್ಯಾಧಿದಿಂದ ಸಮರ್ಥರಾಗಿಬಂತುತ್ತಿರಿ.

ನೋಟಿಕ್ಯಾಂಗ್: - ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಲ್ಲರುತ್ತಾ ಸಂಪೂರ್ಣ ಪರಿಶ್ರಮಾಗುವುದೇ ಯೋಧಿ ಹಾಗೂ ಜ್ಞಾನಿ ಆತ್ಮರ ಜಾಲೆಂಜ್ ಆಗಿದೆ.